

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
În țară și străinătate:
Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Bericiari neremotați nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N° 147.

Luni, Marți 7 (19) Iulie.

1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Iulie 1887 st. v., s'a început un **non abonament** pe triloniul Iulie, August și Septembrie la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Peutru Anstro-Ungaria:	Peutru România și străinătate:
pe trei luni 3 fl.	pe trei luni 10 franci
„ șese „ 6 „	„ șese „ 20 „
„ unu an 12 „	„ unu an 40 „

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de pân'acum li-se recomandă a însemna pe coupon numărul fașiei sub care au primită diarul.

Domnii cari se voru abonă din nou se binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Brașov, 6 Iulie 1887.

Nu trece o zi, fără ca să primim din ținuturile ardelenesci, bănățene și unguresci locuite de Români plângeri, că bieții oameni sunt prizonieri pentru simțămintele lor naționale, că li se amenință scôțele și se punu piedeci instrucțiunii românesce, că se comit cele mai mari abuzuri și nedreptăți în contra drepturilor și a libertății individuale, că se despăia prin tot felul de apucături viclene și prin acte de forță brutală țărani nostri de avere lor, aruncați fiind în brațele miseriei și ale desnădăjduirii ș. a. ș. a.

Tôte acestea fapte le înregistrăm zilnic, dăr niciodată nu ni s'a dat ocaziunea sub „gloriosul” regim de aproape 12 ani al lui Tisza să putem dice: abuzul ceta și ceta seu nedreptatea ceea și ceea comisă în contra Românilor din cutare comună au fost reparate prin intervențiunea guvernului, căruia i-au venit la cunoștință.

Acăsta aparițiune este ne mai pomenită în viața statelor constituționale. În ori și ce țară din Europa, ce stă sub regim constituțional, se ține cont mai mult seu mai puțin de opiniunea publică și decă pressa, fiă de ori ce colôre, denunță abuzuri și fapte de vedită nedreptate și ilegalitate, guvernele respective ordonă a se face anchetă și arată astfel cel puțin bunavoința de a delătura abuzurile și nedreptățile. În foile din România cetim forte adeseori, că guvernul anchetăză diferite casuri, ce se denunță prin pressă și în acăsta privință nu se face deosebire între foile opoziționale și guvernamentale.

Regimul „strălucit”, al lui Tisza nu cunoșce acăsta seu în casul cel mai bun el cunoșce când îi vine la socotela numai o opiniune publică, ce se manifestă în colonele foilor maghiare, de foile nemaghiare însă nici că vrea să audă.

Ce se întemplă acum?

Foile unguresci sunt așa de dușmănoase față cu noi, încât cu intențiune ignoră ori și ce fapt comis de organele publice în potriua Românilor. Fiă vorbă de politică, ori de școlă, ori de biserică, ori de avere și libertatea individuală a Românilor, totu ce fac Ungurii dela putere, chiar și nedreptatea cea mai strigătoare la ceru este bine făcută pentru ele. Ura ce domnesce în tabera scriitorilor maghiari în contra Românilor este așa de mare, încât nici chiar foile opoziționale maghiare, cari se luptă până la cuțite cu guvernamentalii, nu găscu măcar un singur cuvânt de reprobare, când li se face un rău Românilor.

Rămân așadăr pentru plângerile Românilor de ori ce soi deschise numai colonele fo-

lor române. Aceste înregistră abuzurile și nedreptățile, ce devin totu mai dese, dăr nu se găscu nimeni în sinul guvernului, care se ia notiță despre ele.

Dacă le vii creaturelor lui Tisza, cari nu încetă de altă parte a susținea, a insulta și a înegri pe Români, și cari numai atunci scriu despre ei, când au poftă să i vorbescă de rău, decă, dicem, le vii cu câte un fapt de flagrantă nedreptățe și violentare comisă în contra Românilor, îi răspund, că asemi abuzuri se întemplă pretutinden.

Pote să se întemple și în alte țări fărădelegi, dăr aceea nu se mai întemplă nicăiri, ca, decă se aduce în publicitate casul de abuz, organele publice se nu i-a nici o măsură de îndreptare.

Intr'unul din numerii trecuți am vorbit de o barbară încălcare a averii și libertății unui țeran cinstit românu de pe Câmpia. Credeți că a luat notiță despre acăsta vr'o foia maghiară? Credeți că guvernul, care se laudă a fi liberal, va face ceva cu scopu de a da satisfacțiune dreptului ofensat?

Așa ceva nu se întemplă sub regimul „culturei” maghiare. Dăr se întemplă că atunci, când bieții oameni loviți în esistența lor de forță brutală a celor dela putere își iau băta în mână, spre a merge să-și caute dreptate, li se punu piedeci în cale și sunt chiar urmăriți pentru acăsta.

Istoria se repetă, și în privința acăsta nu stăm mai bine adă ca în timpurile cele mai crude. Casul următor ne dă o tristă dovadă, că în adevăr așa este.

În Nr. 132 al foiei nostre din anul curent am fost adus scirea, că doi țerani români din Lacul negru în Biharia, au mers pe jos la Viena spre a se plânge la monarhul nostru în contra comasării nedrepte și nejustificate, ce voiesce să-o facă marele proprietar ungur de acolo, contele Zichy.

Acăstu conte ungurescu voiesce să obțină întregu teritoriul cu satul cu totu, *er locuitorilor le cedăză pădurile sale, unde voru avé se se mute în decursu de doi ani.* Va să dică înainte de a se muta sermanii locuitorii români aru fi siliți să stăpescă pădurea ca să-și câștice locuri pentru a se pută nutri.

Ni se comunică acum, că bieții țerani cari s'au dus la Viena, după ce au pribegit pe acolo câțva timp, fără a fi putut obține audiență, deorece Maiestatea Sa nu se afla în Viena, au fost arestați din partea poliției vieneze la ordinul organelor politice maghiare, fiind desemnați ca nisce *omeni periculoși și agitatori.*

Ce s'a mai întemplat cu ei după arestare nu se scie.

Auțiți acolo, doi țerani, cari mergu la capul statului să-și caute dreptate, sunt declarați de regimul „constituțional” și „liberal” ungurescu din anul Domnului o miă opt sute optzeci și șapte ca omeni periculoși și agitatori!

Se mai pomenesce un lucru ca acesta în vr'o țară din lume? Nici la semințele selbatice credem, că așa ceva nu se poate petrece.

Dăr față cu România se vede că „liberalul” regim al lui Tisza e de părere, că tôte i sunt permise. Și acăsta negreșit vine de acolo, că scie că încâtu ne privesce pe noi nimeni nu-lu mai controlăză.

Cine a dusu pe țerani români din Bihoru la Impăratul? Negreșit că numai desperatiunea, eșită din convingerea, că la guvern și la omenii lui nu mai află dreptate, căci de sigur că aceștia sunt cu trup și suflet pe partea contelui ungurescu.

Și pentru acăsta sunt urmăriți sermanii omeni, când într'unu stat constituțional fie-

cărui cetățenu ar trebui să-și fiă permis de a se adresa cu plângerile sale la capul statului.

Ce să mai dicem față cu acăsta leală purtare „constituțională” a regimului ungurescu?

Vom dice, că nu atât nedreptățile ce se comit în contra poporului românu, câtu mai multu faptul, că aceste nedreptăți fiind date pe față, nu se pedepsesc, este semnul cel mai învederat alu decadenței, în care se află acăstu regim.

Și cei ce-și bat jocu de drepturi și de dreptate n'au avut încă niciodată un bun sfârșit!

Printul de Coburg și deputațiunea bulgară.

După cum ni se telegrafiasc din Durnkrut, deputațiunea bulgară a sosit în castelul Ebenthal la 16 Iulie; ea a fost întâmpinată de cătră secretarul principelui care a condus la castel. Primirea s'a făcut în sala de marmură. D. Tonceff, președintele msrei Sobranii, a remis principelui actul alegerii sale la tronul Bulgariei, pronunțând o alocuțiune călduroasă în limba bulgară și în limba francesă, la care principele a răspuns următoarele:

„Domnule președinte, domnilor! „Primescu cu recunoștință actul ce mi-lu remiteți: rămău fidelu făgăduințelor mele precum și resoluțiunei ce am comunicat, chiar dela prima zi, națiunii ce m'a chemat. Decă ar fi cu putință să urmez impulsionei inimei mele, aș alerga fără întârziere în mijlocul vostru spre a mă pune în fruntea națiunei bulgare; însă unu principe ales de Bulgaria trebuie să respecteze tratatele esistente, și acăstu respectu va face puterea guvernului seu și va asigura mărirea și prosperitatea națiunei bulgare. Speru că vom reuși a justifica increderea ce ni-o arată sublima Pörtă și a redobândi, cu timpul, simpatiile Rusiei căreia Bulgaria datoresce emanciparea ei politică, deci țera îi datoresce o mare recunoștință. Sper că vom ajunge în fine a obține adesiunea tuturor puterilor. Binevoiți d-lor a conta pe devotamentul meu de care speru a vă putea da probe când va sosi momentul oportun. Curagiu, prudentă, unire patriotică. Dumneșcu binecuvinteze sentimentele patriotice. Dumneșcu binecuvinteze Bulgaria și să-și facă un viitor strălucit.”

Principele a rostit acăstu discurs în limba francesă și l'a cetit în urmă în limba bulgară.

După ce principele de Coburg a rostit discursul seu, d. Tonceff a rostit în numele guvernului o alocuțiune ce a terminat în limba francesă, la care principele a răspuns: „Dați-mi voe să vă strângu mâna și să vă presintu mamei mele”. Presentarea principesei Clementina a avut loc individual.

Sera la banchet, principele de Coburg a ridicat unu toast căruia i-a răspuns d. Tonceff. După banchet, principele s'a întreținut îndelungu cu membrii deputațiunei cari ilu încungirau, insistând mai cu semă asupra meritelor Rusiei în Bulgaria.

După cum comunică o telegramă din Viena, deputațiunea bulgară a avut o mare decepțiune în urma întrevederii sale cu principele de Coburg. Deputațiunea a și pornit îndărăt la Sofia.

Francia și Germania.

„Pol. Corr.” e informată din Berlin, că *dispozițiunea în Germania a devenit cu hotărire dușmănu față cu Franța.* Amăriciunea în contra Francesilor creșce și orice represalii s'ar lua în Germania contra lor, au primi de sigur aprobarea generală. Totu se speră încă, că Germania nu va fi constrinsă să răspundă la provocările francesce cu primirea luptei ce i se oferă. Dăr decă cestiunea menținerii păcii ar veni în conflictu cu cestiunea menținerii demnității Germaniei, atunci nu se va mai ține semă de nici o altă considerațiune, afară de acăsta din urmă.

„France” din Paris a publicat în zilele acăstea o scisore a generalului francesu Mesny, care conține ofense contra Germaniei. Generalul a călătorit prin

Lotaringia și fructul acestei călătorii a fost aceea scri-sore. Organul guvernului alsăo-lotaringian vorbind despre scrisore, accentuează îndelunga răbdare a autorităților germane, care lasă pe astfel de personalități să cutiere liber teritoriul german. În viitor însă guvernul provinciei imperiale va observa o panică stricteță când e vorba de a le permite să stăruască francii în provincie.

De altminteala ura între cele două popoare a ajuns până la extrem. Următoarele casuri, dintre cele multe, ne dau o viuă ilustrație despre gradul de ură și persecuție ce domnesce între cele două popoare.

Intr'unu orășel se făcuse un botez. Nașa scăpase în uliță nise bombone. Polițaiul german culesc câteva de color albă, roșie, albastră (erau și de alte color), le puse una lângă alta, conchise de aici că nașul și cu nașa voiseră să demonstreze în contra Germaniei, dresă unu proces verbal și-i dădu în judecată.

Intr'o cafea din Strassburg doi alsacieni steteau la o masă și vorbeau francezesce. Unu oficeru superioru germanu se apropie de ei și-i provocă să nu mai vorbescă francezesce căci se găsescu pe teritoriu germanu și trebuie să vorbescă nemțesce.

Unu Germanu din Candry, în Franța de Nordu, a scris Cassei sale comerciale, că elu e silitu să părăsescă Candry, pentru că mulțimea amenință viața lui și și a celorlalți Germani. Mai mulți din ei d'abia ar fi scăpatu de morțe. Iritațiunea a fostu provocată de o serbare de gimnastică și de o conferință a ligei patriotice. Primarul a sfătuitu pe Germani să plece din oraș.

Când încordarea e atât de mare și amărăciunea o mai măresce și limbajulu diareloru, mai alesu alu celor germane, care devine pe di ce merge totu mai aspru, mai pôte fi siguru cineva, că diua de mâne nu va face să bubue tunulu?

SCRILE DILEI.

Maiestatea Sa monarhulu va pleca la 31 Augustu la manevre, și anume: întâiu se va duce la Olmütz, și de acolo la Neutra. *Oficeri străini*, precum se presupune, voru asista numai la marile manevre finale dela Deva. Prințulu de coronă va asista abia la manevrele de infanteria dela Deva, pe când *Maiestatea Sa* și *Archiducele Albrecht* voru fi de față la manevrele de cavaleria ce prămergu.

—x—

Cu privire la raportulu apărutu în Nr. 128 alu fôiei nôstre despre alegerea de deputatu din Turda ni se trimite din partea d-lui subnotaru *Ionu Cădariu din Sindu* o rectificare, în care se dice, că nu suntu adevărate cele di se cu privire la persôna d-lui preotulu din Copandă, Ioanu *Pătăceanu*, că adevăratu acesta ar fi mersu să corteșescă în favorea candidatulu unguur pe alegătorii din Ceanulu deșertu. D-lu Cădariu spune din contră, că d-lu preotulu din Copandă, împreună cu alți vecini ai săi, a lucratu din tôte puterile pentru observarea passivității. Numai din întâmplare — dice d-lu Cădariu — s'a întâmplat totuși, că din comuna d-sale au luat parte alegătorii români la alegere, deoarece în presera alegerii aceștia au fostu duși la alegere în absența de casă a d-lui preotulu. Mai asigură d-lu subnotaru, că părintele Pătăceanu nu a votatu deși a fostu în Turda pe timpul acelu. — Dcă cum spune d. subnotaru Cădariu stă lucrulu și nu cum ni s'a raportatu de corepondentulu nostru, în care avem totă increderea, cum se face că d. preotulu Pătăceanu n'a avut curagiulu să

se rectifice însuși? Totu trebuie că nu e lucru curatu la mijlocu.

—x—

De asemenea ne trimite d-lu invățătu din Săpătru de lângă Hațegu, *Gheorgiu B. Reitescu*, o rectificare cu privire la raportulu publicatu în Nr. 129 alu „Gaz. Trans.” despre decursulu alegerii de deputatu din Hațegu. La această alegere — dice d. Reitescu — d-sa nu a luat parte, ci numai din întâmplare fusese în diua alegerii în Hațegu, cu scopulu de a consulta pe d-lu protopopulu în privința statoririi diiei de esamenț. D-sa se provocă și la martori și cuvenită mândria ne spune, că cu maru miserii și neajunsuri are a lupta, der cu tôte acestea scôla s'a este la înălțimea chemării sale și elu își cunosc datoria sa de invățătoru român. — Ne bucurăm de rectificarea d-lui Reitescu, deși în corepondentulu nostru avem totă increderea, der cum d-șeu tocmai diua de alegere și-a ales-o să mergă în Hațegu? Sparăm că altădată întâmplări de acestea se voru evita.

—x—

Din Zengg se telegrafiază: Poliția a arestatu pe procuristulu firmei Cikota, unu Dalmatinu cu numele Carol Didolici, care e bănuitu că a trimis din Fiume scrisori amenințătoare la 40 de persône de aci, canonicu, funcționari, omeni de afaceri, pensionistii ș. a., cari la ultima alegere au votatu pentru ministrulu Bedekovich. Cercularulu conține ca frontispiciu unu capu de mortu, apoi inscripțiunea: „Listă de numele alegătorilor infecti.” Urměză apoi în ordine alfabetică numele alegătorilor cari au votatu pentru Bedekovich.

—x—

„Gazeta oficială” din Viena publică o ordonanță a ministrulu de finance permițendu, de acord cu guvernulu unguurescu, *exportarea absolută a cailor* prin punctele: Oderberg, Osiviecin, Szakowa, Podwoloczyska, Ițcani, Șemlinu, Orșova, Brașovu și, cu ôrecari restricțiuni, prin alte puncte dela graniță.

—x—

Ni se scrie din *Chiusa*, cu data 16 Iulie c.: „In comuna Chiusa, comitatulu Solnocu-Dobêca, cerculu Beldanului, în 12 Iuliu a. c. la 3 ore p. m. a izbucnit unu focu grôsnicu care, ajutat de vântu, abia intr'o oră și câteva minute a mistuit 10 case, 12 șiuri și grașduri și totu ce s'a aflatu pe lângă ele. Omenii erau la câmpu, casele singure și incuiate, mulți dintre nefericiti au rămasu chiar cu nemica. Paguba se calculeză la 4145 fl. v. a. Asiguratulu n'a fostu nici unul. — Unu chiusanu.”

—x—

Comisiunea administrativă a comitatulu Hont, serie „P. Naplo”, a suspendatu din postu pe *fisolgăbirulu Bertold Nigrovici*, care fusese pus în stare de acuză de cătră curiă și condamnatu de tribunalulu din Ipolysay pentru diferite abuzuri electorale.

—x—

Negocierile între guvernulu român și casa Frasinetu din Marsilia pentru înființarea unei *companii române de navigațiune pe Dunăre*, se urmărescu cu mulți sorți d'a se ajunge la o învoială. Cu aceste negocieri se ocupă cu deosebire d. Aureliand.

—x—

Casulu de coleră ce s'a ivitu în *Racz Almas* s'a constatat de Dr. Karolyi, care a făcutu autopsia cadavruului țeranului George Sudar, ca avendu tôte simptomele colerei asiatice. Casulu acesta e singularic.

—x—

Relativu la *defraudarea dela oficiulu orfanalu din Raab* se comunică, că până acum s'a constatat lipsa

de 8 mii fl. Espanulu a suspendatu din postu pe primarul și președintele oficiulu orfanu Franz Loeza, pe protofiscalulu orășenescu Dr. Alexu Bleyer pe vice-fiscalulu Eugen Kiss, pe consilierii magistrali Ladislau Kozits și Franz Czup, și în contra lor a pornit cercetare disciplinară, er pe averea lor mișcătoare și ne mișcătoare s'a ordonat secestru până la suma de 60 mii florini.

—x—

În nôptea de 15 Iulie unu incendiu a izbucnit în *Botoșani*, care a prefăcut în cenuse 15 case.

—x—

În posesiunea unei persône din Sinaia se află o *cupă de argintu găsită în Transilvania*, pe care se află gravatu cu litere chirilice numele *Alexandru Moruzzi*, precum și portretulu său.

—x—

O telegramă din Essen, dela 15 Iulie anunță, că marile inventatoru și fabricantu de tunuri, cari pôrtă numele său, *Krupp*, a muritu.

—x—

Reuniunea femeiloru slovace „Jivena” va întocmi în Turoț St.-Marton o expozițiune de industriă textilă și cusături. Se vede că nu i-a datu guvernulu unguurescu mâna să o interdică.

Mocsary și naționalitățile.

De curendă a fostu vizitatu Mocsary în Andoruk, comitatulu Borsad, unde locuesce, de cătră redactorulu fôiei „Borsad Miskolczi Közlöny”, care a publicatu între altele următoarele amărune despre întrevorbirea ce au avut-o:

Mocsary atribue căderea sa la alegerea din Neoplanta împrejurării, că alegătorii învoiti cu tendințele politice ale lui Polit n'au votatu pentru densusu, fiindu că Polit și soții săi au declarat, că programulu lui Mocsary nu consună cu programulu lor. De altminteala prin rezultatulu alegerii din Neoplanta, Mocsary nu e sdruncinat în vederile sale de până acum. Chiar și până acum nu l'a condusu vre-o deosebită înclinare cătră naționalități ori vre-unu umanismu bo'naviciosu, ci simpu interesulu statulu. E forte îngrijatu de sôrtea națiunei maghiare și a statulu. Nu se pôte aștepta consolidarea statulu ungaru, cându o jumătate a populațiunei stă pe picioru de răboiu față cu cealaltă. Politica austriacă e forte bine învoită cu aceea, că naționalitățile se ațită totu mereu prin continuele încercări de maghiarizare, căci ea va băga în buzinaru fructele acestei activități. Potu fi considerați naționaliști ca omeni buni ori răi, această vedere însă nu e certă să influințeze politica ce e a se urma față cu ei. Trebuie să trăim cu ei, ori-ce felu de omeni aru fi, în această privință însă singurul mijlocu bunu constă intr'aceea, ca să se evite totu ce dă întemeiată pricină la gravamine. Necontestabilu e, că totdeuna voru fi nemulțamiți și agitatori, der exclusiv cu privire la aceștia ar trebui să se valideze privirea, că naționalitățile nu le pot mulțami.

Totdeuna se dice: poporul e bunu, numai agitatorii sunt răi individi. Der nu trebuie să se trecă cu vederea, că întreaga masă a naționalităților se află cu totul în mâinile agitatorilor, și adevăratu numai de aceea, fiindu că ei se pot provoca continuu la gravamine, la încălcări. Dcă straturile de jos ale naționalităților, care formeză marea masă a aceluora, aru ave consciința, că nu sunt în aleați, că nu-i amenință nici unu pericolu mai apropiatu ori mai îndepărtatu, atunci îndărad aru vorbi agitatorii. Dcă legea de naționalitate din 1868

FOILETONU.

(5)

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de Ionu S. Spartali.

II.

Nicolotii și Castellanii.

Între Canalulu Mare și Giudecea era p'atunci, și se pôte vedea și azi aproape în aceeași stare în care era pe la jumătatea secolulu 15, o piață nu tocmai mare unde se făceau în fiecare anu totu la aceeași epocă petreceri publice ciudate.

Piața era străbătută de unulu din canalurile cari sunt și azi în Veneția unu felu de artere ce duc sângele dela margini spre inima mării cetăți. Apele acestea sunu, vorbindu adevărdu, singurele căi de comunicare în Veneția, de vreme ce nu se pôte ține semă de uliciorele întiutate cu numele de strade. Ș'apoi trebuie să mai spunem că p'atunci pe uliciorele acestea mai că nu se putea umbra.

Piața de care vorbim se chema piața Nicolotilor și a Castellanilor, în onorea petrecerilor și a luptelor ce se făceau acolo în fiecare anu în sêra diiei când dozele se cununa cu Adriatică.

Der ce erau Nicolotii și Castellanii? Nisce tineri aleși dintre cei mai voinici gondolieri dela Rialto și pescari chiogetti; căliva *facchini* din portu, der puțin, erau câteodată admisi la luptă.

Se lupta pe unu podu fără parmacicu, după cum erau mai tôte podurile în Veneția pe atunci. Podulu acesta, aruncatu peste canalulu care împărțea orașulu în

două părți aproape egale, era tocmai în centru. În amândou colțurile opuse ale ghizdului erau săpate două tipare mari de picioru de om.

Vom vedea mai târziu la ce slujeau acele tipare, cari esistă și azi.

Amândou cetele protivnice, compuse fiecare din câte 12 tineri, erau aședate, în apropiere, de o parte și de alta a podulu. Fiecare cetă era îmbrăcată uniformu în costume cu fețe bătaiose, verzi pentru Nicolotii, roșii pentru Castellanii. În fruntea fiecărei cete steteau câte 2 judecătorii ai luptei.

Piața se umplu numai decatu de poporenți, fiecare luându și locu după fantasia sa ori mai bine după simpatia sa și arborându chiar colorile luptătorilor după cum se face azi la *boat race* (regate, întrecere pe apă) din Oxford și din Cambridge. Ferestrele caselor vecine erau încărcate de privitori; pretutindenți, și pe invelitori chiar se vedeau numai capete.

La odată unulu dintre judecătorii luptei ridică mâna și făcu semn că voia să vorbescă. Se făcu o tăcere relativă, adevăratu în loculu strigătelor vesele urmă unu sbîrniit surdu care semăna cu alu unui roi de albine. Judecătorulu vorbi astfel:

— Tineri, aveți să vă luptați; fiți leali! O să se tragă la sorți numele celor dintăiu doi luptători. A elu din doi, Nicolotulu sau Castellanu, care va fi biruitu, va trebui să rămână pe podu să aștepte asaltulu celui d'aldu doilea, pe urmă p'alu unu alu treilea luptătoru din partidulu opus, până când va fi însuși biruitu.

Tineri, acela dintre voi care va birui pe toți pe rând, va rămâne singuru stăpănu pe podu, după ce

partidulu protivnicu va fi cu desevirșire sleitu. Aide, Castellani, încercați să răsbunați infringerea voștră din anul trecut, voinici Nicolotii, fiți victorioși ca și în rândulu trecut.

Discursulu acesta micu, care, trebuie să mărturisim, nu strălucea prin elocvență, fu primitu, decă nu cu huiduieli, cel puțin cu strigăte nerăbdătoare.

— Lupta! lupta! striga fiecare.

— Să vă vedu Nicolotilor!

— Să vă vedu Castellanilor!

Numele Nicolotilor și alu Castellanilor fură puse în două pâlării deosebite, pe urmă din fiecare se trase câte unulu.

— Pietro din partea Nicolotilor și Zaharia din partea Castellanilor! di se judecătorulu luptei.

Tinerii cu numele acesta eșiră din grupulu din care făceau parte și suiră cele patru trepte cari duceau la colaculu podulu. Acolo fiecare își puse piciorulu intr'unulu din tiparele de care am vorbitu, întindendu piciorulu dreptu așa ca să întelnescă în mijloculu ghizdulu piciorulu dreptu alu adversarulu. Astfel puși cei doi luptători tăiau podulu în diagonală.

— Incepeți! di se judecătorulu luptei

Amândoi voinicii întinseră brațele pentru ca să s'apuce. Lupta sta în aceea, că unulu dintre luptători trebuia să arunce pe protivniculu său în canalu fără ca elu să se clintescă din locu: se întâmpla uneori că amândoi cădeau de odată și atunci bunii Venețiani nu mai puteau de bucurie. Așa se și întâmplă cu cei doi dintăiu luptători.

Se traseră la sorți alte două nume și lupta încep

s'ar fi ținut acurat în litera și spiritul ei, li s'ar fi smuls agitatorilor cele mai periculoase arme. De altmintearea nici agitatorii nu țin la programele lor până la cea din urmă totă; se poate vorbi cu ei. Asta-i o împrejurare importantă, căreia opinia publică nu-i dă atențiunea reverentă. Dacă așu fi fost ales de deputat în Neoplanta, dize Mocsary, acesta nu mi-ar fi impus tața cu naționalitățile unei noi îndatoriri, care ar fi venit în coliziune cu simțimentele mele patriotice. Prin vorbirile și scrierile mele am făcut serviciu naționalității de aceea ele au votat pentru mine și cu acesta eram achiziții uni tața cu alții.

Mocsary declară în fine, că cestiunea naționalităților e o rană deschisă pe corpul națiunii, care cu mijloace paliative nu se poate vindeca. Trebuie a se îngriji de o temeinică vindecare, altfel ar pute deveni periculoasă pentru viața statului. A-estă afacere e, pe lângă cestiunea de drept public, cea mai importantă și va fi pétra de încercare a destoiniciei politice a națiunii maghiare, că ore afla-va *modus vivendi* cel corect față cu naționalitățile.

Sciri militare.

România. — Regele a aprobat planul alcătuit de marele stat major al armatei pentru manevrele de estimp. Se scie deja că cu ocaziunea acestor manevre care se vor face câtră sfârșitul lui August, se va face și o încercare de mobilizare a unui corp de armată. Regele a și iscalit decretul pentru chemarea sub drapel a rezervelor acelu corp.

Dare de semă,

despre activitatea societății de lectură „*Andrei Șaguna*” a elevilor deli institutului Andreian în cursul anului școlar 1886/7.

A. În general. Sub conducerea d-lui director seminarial Ioan Hannia societatea amintită s'a constituit în ședința din 21 Septembrie 1886 în modul următor: Președinte: D-lu Dem. Comșa, profesor seminarial, vice-președinte: Em. Popescu, cl. an III; redactor: A. Trifu, cl. an III (înlocuit mai târziu prin Al. Rușdea cl. an III); notar pentru corespondență: V. Pop, cl. an III; notar pentru ședințe: I. Teculescu, cl. an II; bibliotecar: A. Oprea, cl. an II; vice-bibliotecar: I. Nicoră, ped. an I; membrii în comitet: Ios. Blaga și St. Rusu, cl. an III; I. Breju și D. Câmpănu, cl. an II; N. Carpișanu și G. Enescu, cl. an I; Rom. Jurca ped. an III și G. Daniil, ped. an II.

Societatea a ținut în cursul anului școl. 26 ședințe, și anume 23 ordinare, er 3 extraordinare.

Afară de acestea societatea a mai ținut o ședință publică festivă în memoria Marelui Andrei, în presența d-lei Sf. Andrei, cu care ocaziune a rezultat un venit curat de 97 fl. 36 cr. în favorul fondului societății.

Numărul membrilor societății la finea anului școl. a fost 99, între cari 97 ordinari și 2 ajutători, anume 72 din cursurile clericale, er restul de 25 din cursurile pedagogice.

B. În special. Activitatea societății a fost de două categorii: *literară și administrativă.*

a) În discuțiune s'au luat 23 lucrări, parte științifice și literare, parte poetice. Din acestea s'au indus în foia societății „*Musa*” 20 piese.

Elaboratele din prosă aparțin parte teologiei și literaturii, parte istoriei și științelor naturale; poeziile au fost lucrări originale, afară de o colecțiune de poezii populare și o traducere din limba franceză.

În decursul anului s'au declamat în ședințele societății 16 poezii dela d-lr-ii autori. În total s'au admis pentru foia „*Musa*” 22 piese, cu 8 mai multă ca în anul școl. precedent, — semn învederat, că activitatea literară a societății a mers progresând. În

ărăși și se urmă cu sorți variabili aproape o jumătate de oră, însă fără incidente însemnate. Și Nicoloi și Castellani s'arâtau aproape d'aceeași putere și nici unul din ei nu ajunsese încă să pasioneze pe public.

Nu mai rămăseseră decât 4 Castellani în potrivea a 6 Nicoloi, când judecătorul luptei strigă:

— Giacomo pentru Castellani!

Un flăcău frumos ca de 25 de ani, purtând colorile stacojii ale Castellaniilor, eși din rânduri și se sui pe pod, unde mina lui bună provocă un murmur de aprobare. Era un gondolier dela Rialto lorte vestit pentru puterea lui, și toți partizanii lui îl încurajau cu vorbe:

— Nu te lăsa, Giacomo, fi tare!

În vremea asta judecătorul luptei scosese și numele celălalt:

— Leonardo pentru Nicoloi! dize el.

Un bărbat lat în spete, cu înfățișarea cam seltatică, apără pe colacul podului.

— Nu este Leonardo! strigă 20 de voci.

— Nu! nu! răspunseră o sută alte.

— Este sergentul Bartolomeo! qiseră alte voci.

Strigăte amenințătoare în potrivea sergentului încep să s'auză în mulțime. Falsul Leonardo se uita cu dispreț împrejuru. Unul dintre judecătorii luptei credea de cuviință să s'amestice. După ce reclamă o tăcere pe care cu greu o dobîndi, întrebă pe acela în potrivea căruia strigau toți:

— Nu ești tu Leonardo?

(Va urma.)

ce privește declamațiunile, de asemenea se pôte constata un spor de 9 piese față de anul trecut.

b) Relativ la afacerile administrative ne mărginim a releva mai înteu: Tipărirea catalogului cărților aflătoare în biblioteca societății. Această afacere s'a fost totu trăgănată mai multă ani de-a-rëndul mai ales din cauză, că abia în anul de față a fost posibilă o arangiere deplină corectă a cărților. Tipărirea acestui catalogu răspunde unei trebuințe adencă simțite.

O altă afacere administrativă de importanță au fost deprinderile practice în viața constituțională a bisericii noastre. Spre acestu scop societatea s'a prelăcut în sinodul parochial, alegend un comitet cu însărcinarea de a prezenta un rațiocinu bisericesc în regula și totodată a pregăti cele de lipsă pentru alegerea de parochiu. Rațiocinul s'a luat apoi în discuțiune amăruntă, er alegerea de preot s'a efectuat în tocmai conlormu prescripțiilor în vigore, desbătendu-se pe larg asupra procederei de urmat și ilustrându cestiunea prin exemple practice.

Rămâne să adaugem, că în săptămânile din urmă societatea și-a asigurat pe timp de 6 ani atât cărțile cât și mobilierul și archiva sa în contra focului.

Comitetul societății și-a început activitatea cu ședința d-to 27 Septembrie 1886, alegendu-și de notar și raportor pe membrul Ios. Blaga.

Comitetul a ținut în decursul anului 35 ședințe și anume 28 ordinare și 7 extraordinare.

Ca organu executiv al societății, comitetul a priveghiat mersul afacerilor îngrijind de executarea concluserilor aduse de societate și întreprindend toți pașii necesari întru promovarea intereselor societății. Lucrarea de căpeteniă a fost cenzurarea și dările de semă asupra elaboratelor lor încurse, cum și procurarea de cărți, ținerea bibliotecii în ordine etc.

La începutul anului biblioteca consta din 1411 opuri în 1523 volume și 281 fascicule. În decursul anului biblioteca s'a sporit cu 87 opuri în 90 volume și 4 fascicule. Biblioteca numără astăzi 1498 opuri în 1613 volume și 285 fascicule, la care sumă adăugend cărțile aparținătoare bibliotecii patristice și anume 45 autori (S. Parinți) în 59 volume și 38 fascicule, rezultă suma de 1543 opuri în 1672 volume și 324 fascicule.

Înmulțirea bibliotecii a rezultat parte din donațiuni, parte din procurări făcute pe speșele societății cum și prin compactarea unor diare și foi periodice.

Între marinoșii donatori se numără: Academia română; Academia din Cernăuți; Societatea „România jună”; Reuniunea rom. de cântări în Sibiu; Direcțiunea gmn. din Beușu și următorii P. T. domni: Nicolau Popea, archimandrit și vicar; Zacharia Boiu, asesor consist.; Ion Popescu, profesor de teologie; Simeon Popescu, protopresbiter; D. Făgărășanu și Moldovanu, profesori gmn.; S. Moldovanu, profesor gmn.; Dr. I. Crișanu, profesor de teologie și N. Putnoky, profesor gmn.; Const. Dimianu, paroch în Brețu; G. Moianu, învățător și Iuliu Piticu, ped. a. I. Aci este loculu să adaugem, că în Ministeru de culte și instrucțiune din București a binevoit a dona societății opul atât de prețios: Biserica episcopală a mănăstirei „Curtea de Argeș”.

Suma cărților primite prin donațiuni e 27 opuri în 27 volume și 4 fascicule.

Prin compactarea unor diare și foi periodice biblioteca s'a sporit cu 12 opuri în 12 volume.

Față de anul trecut școl. biblioteca arată un spor de 34 opuri în 35 volume.

În cursul anului școl. de față societatea a primit grătuit următoarele diare și foi periodice: 1. Advocatul popular, 2. Amicul Familiei, 3. Biserica Ortodoxă Română, 4. Biserica și școlă, 5. Bălaurul, 6. Candela, 7. Convorbiri pedagogice, 8. Desteptarea, 9. Economia Națională, 10. Foia bisericescă, 11. Foia scolastică, 12. Foia diecesană, 13. Familia, 14. Gazeta Transilvaniei, 15. Gazeta Sătenului, 16. Lumina pentru toți, 17. Luminatorul, 18. Românische Revue, 19. Pedagogul Român, 20. Tel. grafulu Român, 21. Transilvania, 22. Tribuna, 23. Sieb. Deut. Tageblatt. Abon. e din averea societății au fost: 1. Convorbiri literare și 2) Școlă și Familia.

De prezentu biblioteca reprezintă o valoare de 2994 fl. 33 cr. cu 260 fl. 18 cr. mai multă ca în anul trecut, excepționându valorea catalogului cărților bibliotecii. Acestu catalogu tipărit în 600 exemplare reprezintă o valoare de 96 fl. 45 cr.

Averea societății în bani gata este de 565 fl. 54 cr. Subtrăgendu speșele din anul acesta în sumă de 363 fl. 30 cr. din venitele în sumă de 279 fl. 13 cr. rezultă cu finea anului un deficit de 84 fl. 17 cr., care s'a acoperit din economiile anilor precedenti. Acestu deficit este motivat prin cumpărarea mai multor cărți a căror trebuință era adencă simțită și cu deosebire prin tipărirea catalogului cărților bibliotecii, amintit mai sus, der prin vinderea acestuia speșele se vor restitui succesive cu prisos.

Archiva s'a sporit în decursul acestui an cu 108 piese.

Colecțiunea numismatică consta cu finea anului școl. 1885/6 din 86 bucăți. În decursul acestui an a crescut prin donațiuni cu 28 bucăți. Cu finea acestui an școl. deci colecțiunea numismatică constă din 114 bucăți.

În anul acesta ca și în cei precedenti, societatea a avut la dispoziție două odăi din localitățile seminariale. În una din aceste odăi au fost aședate dulapurile bibliotecii; er cealaltă a servit ca sală de lectură.

Mobilierul s'a sporit cu un dulap pentru archivă. Mobilierul întreg reprezintă o valoare de 286 fl. 12 cr., er rechisitele de 126 fl. 53 cr.

Întreaga avere a societății computată în bani reprezintă o valoare de 3985 fl. 69 cr.

Până a nu termina această scurtă dare de semă, fiă-ne permis a exprime în numele societății cele mai căldurose mulțămiri Onoratelor Redacțiunii dela foile a-

mintite, cum și numeșilor donatori și spriginitori ai societății noastre.

Sibiu, 24 Iunie st. v. 1887.

Emilianu Popescu,
președ. comitetului.

Iosif Blaga,
not. și raportorului comit.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

CONSTANTINOPOLU, 18 Iulie. — Sir Drumond Wolf, trimisul englesu, care a încheiat cu Turcia convenția egiptenă, a plecat de aci fără să se fi ratificat convențiunea și fără să se fi fost el însuși primit în audiență de plecare. Audiența era destinată pe Vinerea trecută, der nu s'a ținut. Ambasadorul germanu a statuit pe Sultanu să ratifice convenția, der Sultanul a declarat, că convenția în forma actuală ar face sânge réu în lumea musulmană.

NEAPOLE, 18 Iulie. — În urma spargerei țavei principale a apeductului, orașul stă de două zile fără apă. S'au întemplat din această cauză escese, care au fost suprimate cu puterea armelor.

INNSBRUCK, 18 Iulie. — Impăratul germanu sosese aci după amezi aflându-se în călătorie spre Gastein. Măne își continuă călătoria.

DIVERSE.

Isvor nou de petrolu. — Aprupe de *Peklenicza* în cercul Csakathurn din comitatul Zala s'a descoperit un isvor de pécură. Un consorțiu din Viena a și cerut guvernului ungurescu dreptul d'a exploata acestu isvor de petrolu.

Incendiu mare. — Orașul rusesc Witebsk a devenit mare parte o pradă a flăcărilor. Au ars 413 case între cari o bancă, poliția și 6 școle. Mulți oameni au ars. 7,000 sunt fără asil.

Jidov condamnat. — În Seraievo, capitala Bosniei, s'a judecat procesul unui furnisor militar jidanu, Baruch, care a înșelat statul cu mai multe milioane de fl. — Principallu culpabilu a fost condamnat la 5 ani închisore grea.

Bandă de tâlhari, cari băntuiau în plasa Filipesci, jud. Prahova, s'a prins de câtră primarul comunei, Margineni-Monastiri, Andrei Rădulescu. Ei sunt, cum spune „*Democratul*”, nise țigani căldărari unguresci poposiți cu corturi în spatele comunei Vlădeni. S'au găsit suterane în pădurea Baleni cu felurite obiecte de valoare. Doi dintr'ensii nu s'au putut prinde.

Cutremur de pământ. — În Vinga s'a simțit în 10 Iulie n un cutremur de pământ forte violentu cu direcțiunea dela nord spre sud. Mișcarea a fost însoțită de o detunătură înăbușită și a durat mai multe secunde. S'au derimat câteva ziduri de case și coșuri (urluie) și turnul bisericii catolice s'a crăpat în două locuri. Au mai fost daunate edificiul școlar, al judecătoriei de cerc și al ospătăriei celei mari.

Pe rugu. — Din plăcutul oraș Nagy-Maros se povestese despre un evenimentu prea tragicu, ce s'a întemplat acolo în noptea de Marți, 30 Iunie. O femeie tină și frumoasă este eroina acestei tragedii lugubre. Iulia Niedermuller era fiica unui birtaș din Nagy-Maros; acum trei ani îi întorsese capul un flăcău. Ea deveni inamă. Spre a nu fi de băjocură în locul său natal, ea intră în serviciu în Budapesta, lăsându-și copilul în îngrijirea mamei sale. Acum o lună și jumătate Iulia își pierdu servițiul și se întorse acasă la Nagy-Maros. Părinții ei sunt nise țerani cinstiți, care acum împărțasesc sörtea tuturor locuitorilor din Nagy-Maros: Ei luptă cu miseria, de când floxera li-a pustit vilile, din care trăiesc. Cu tôte astea părinții primă bine pe fiica lor. Der Iulia nu se simți bine în casa părintescă, vëndu că deusa și copilul său erau o greutate pentru casă. Pôte va mai fi auditu și vre-o vorbă grea dela inamă-sa, ș'apoi fata nu era bine vëndută nici de femeile de etatea ei și tôte astea făcură pe nefericita fată să ia o hotărare teribilă. Își puse în cap să-și ia viața sa și a copilului și alese un chip de morte de o crușime nespasă, nenorocirea luându i mințile. Intr'o séră își luă copilul și plecă din casa părintescă. Ea se duse pe un delu, adună uscături, făcu un rugu, turnă peste elu petrolu, adus într'o sticlă, și-i puse focu. Când începură să se înalte flăcăurile, ea luă copilul în brațe și sări în focu. Alaltaieri dimineața fură găsite acolo două cadavre carbonisate. — Acastă intimplare tragică a produs cea mai mare emoțiune în poporația din Nagy-Maros, precum și între familiile din Budapesta, ce au venit acolo în vilegiatură.

Numere singurate din „*Gazeta Transilvaniei*” à 5 cr. se pot cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursuri la bursă de Viena
din 15 Iuliu st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Rentă de aur', 'Bonuri croato-slavone', 'Despăgubire p. dijna de vin', etc.

Cursulu plăței Brașov

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like 'Banenote românescl', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'orl', etc.

Advertisement for Iosif Blasko, hotelier, in Sz.-Szt.-György, s'a mutat în HOTELUL MARE.

Nr. 695—1887.

Concursu.

La școlile reuniunii foștilor grănițeri din regimentul I. rom. sunt de conferit pe calea concursului:

- 1. Postul de învățătoru dirigentu la școla din Cugieriu, comitatul Huniádorei, cu salarū anualū de 350 fl. apoi cuartirū și lemne de focū.
2. Postul de învățătoru dirigente la școla din Vestemū, comitatul Sibiiului, cu salarū de 300 fl. diu fondulū scolasticū centralū, precum și cuartirū și lemne de focū.
3. Postul de învățătoru secundarū la școla din Sina, comitatul Sibiiului, cu emolumentele: 200 fl. v. a. din fondulū scolasticū centralū, cuartirū și lemne după trebuință; în fine
4. Totū la Sina postul de învățătoru adjunctū cu 180 fl. din fondulū centralū, apoi cuartirū și lemne de focū.

Reflectanții la aceste posturi au sē-și subțernă suplicele instruite cu diploma de calificățiune din studiile pedagogice și din limba maghiarā, eventualū și alte documente celū multū până în 10 Augustū a. c. st. n. la:

Comitetul administrativ alū fondului și școlilor foștilor grănițeri din regimentul I. rom. în Sibiiu.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

- 1. Dela Brașov la Peșta: Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sēra. Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineața.
2. Dela Brașov la București: Trenul accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineața. Trenul mixt Nr. 318: 1 oră 55 minute după amēzi.

II. Sosirea trenurilor:

- 1. Dela Peșta la Brașov: Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amēzi. Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sēra.
2. Dela București la Brașov: Trenul accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute sēra. Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amēzi.

A. Plecarea postelor:

- a) Dela Brașov la Reșnov-Zărnesci-Bran: 12 ore 30 min. după amēzi.
b) " " " Zizin: 4 ore după amēzi.
c) " " " in Sēcuime (S. Georgi): 1 oră 30 minute noptea.
d) " " " la Făgăraș: 4 ore dimineața.
e) " " " la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

- a) Dela Reșnov Zărnesci-Bran la Brașov: 10 ore înainte de amēzi.
b) " Zizin la Brașov: 9 ore a. m.
c) Din Sēcuime la Brașov: 6 ore sēra.
d) " Făgăraș la Brașov: 2 ore dimineața.
e) " Săcele la Brașov: 6 ore 30 minute sēra.

Mersul trenurilor

Valabil de la 1 Iunie st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de statu reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains a grid of train routes, times, and vehicle types (omnibus, mixed, passenger).